

مردم ملکی قربانیان اصلی تشدید جنگ در افغانستان

اول سپتامبر 2014

تابستان سال ۲۰۱۴ شاهد حملات جبهه ای طالبان و متحدهن خارجی شان است، حملاتی که تحت نام "حملات خبر" مسمی گردیده و صفحه اینترنتی "دجهادغر" ارگان تبلیغاتی طالبان این عملیاتها را با "افثار" زیاد تبلیغ میکند. در اجرای این عملیاتها حمایت سازمانهای استخباراتی منطقه اعم از آی اس آی و سپاه قدس (شاخه خارجی سپاه پاسداران ایران درتبانی با سازمان استخباراتی روسیه FSB) اکنون بخوبی محسوس است. این حملات با آنکه در ظاهر علیه ارگانهای امنیتی افغانستان یا غربیها صورت میگیرند، در عمل عامل برهم زدن ثبات وزندگی صلح آمیز مردم افغانستان بوده و بیشترین قربانیان خود را از مردم ملکی میگیرند. به همین جهت کمیته حقوق بشر فارو اشاره به دونکته ذیل را درین رابطه ضروری میداند:

- اولویت برای آی اس آی و سپاه قدس تأمین اهداف استراتژیک منطقی شان است. دول ایران و پاکستان نه تنها به حیات مردم ملکی افغانستان بلکه به حیات مردم ملکی کشور خود نیز اهمیتی قابل نیستند. نیروهای بومی (افغان الاصل) تحت حمایت این دوکشور نباید از دست امنیتی افغانستان استخباراتی بیگانه اطاعت کورکرانه نموده و به وجیه حفظ حیات افراد ملکی عمل کنند. درجهان امروز معیارهای معینی برای ارزیابی عواقب منفی احتمالی عملیاتهای نظامی برای مردم ملکی وجود دارد که طالبان افغانستان از آن آگاهی دارند ولی معمولاً آنرا رعایت نمیکنند. در اعمالی که طالبان رسمآ مسؤولیت آنرا میگیرند، ده ها و گاهی صدها فرد ملکی از بین میروند. ماینگذاری خانه های مردم ولسوالی سنگین ولایت هلمند و شیوه حملات و جنگ دوامدار طالبان درین ولسوالی باعث مرگ صدها و مجموعه عیت هزاران فرد ملکی شده است. حملات در کندر و حمله اخیر بر دفتر ولایتی ریاست امنیت ملی در جلال آباد مثالهای دیگر روش بی بنده بارانه طالبان در حملات جنگی شان میباشد. وقتی طالبان، شبکه حقانی و سایرین یک حمله را پلان میکنند، بخوبی میدانند که در ساحة آتشرس این حمله تعداد زیاد مردم ملکی هم قرار دارند. با آنهم به آن عمل دست میزنند. بطور مثال با انفجار بزرگ در مقابل تعمیر امنیت ملی در جلال آباد، طالبان ریسک جدی کشتن افراد ملکی به اثر انفجار بزرگ مقابله دروازه امنیت ملی را آگاهانه پذیرفته بودند. طبق معلومات رسانه ها و شفاهانه مربوطه، تعداد تفات ملکی حمله ۳۰ اکست طالبان بر جلال آباد ۹ برابر تفات نظمی وارد شده از جانب طالبان بود. هر زمانیکه طالبان مورد انتقاد مؤسسه ملل متحد واقع میشوند، دستور العمل ملا محمد عمر مبنی بر توجه به حیات افراد ملکی را مکرراً در صفحه اینترنتی رسمی خویش برای اهداف تبلیغاتی انتشار میدهند. آیا این عوام‌گردی نیست؟ این روش با ادعاهای اسلامی طالبان در تضاد قرار دارد.

- مسؤولیت تلفات ملکی تنها متوجه طالبان نیست. ماده پنجم قانون اساسی تأمین امنیت را یکی از وظایف اساسی دولت افغانستان دانسته است. حکومت افغانستان مکلف به اتخاذ تدابیر ضروری برای تأمین امنیت شهروندان است. وقتی افراد مسلح از آنسوی دیورند درگروپهای چند صد

نفری داخل هلمند شده هر کی را میخواهند میکشند و هرچه بر سر راه شان قرار گیرد آتش میزند، دیگر نمیتوان صحبت از امنیت شهروندان بعمل آورد. وقتی سپاه قدس قادر به چندرا بر ساختن تعداد جرایم و برهم زدن زندگی صلح آمیز مردم هرات میشود دولت ما با دستهای بسته به این حالت مینگرد، چنین دولتی نمیتواند ادعا کند که قادر به تأمین امنیت شهروندان است. تمرکز چشم و فکر همه دولتمردان به اینکه کدامیک از حلقات دولتی به ارگ راه پیدامیکند، باعث این شده که ارگانهای امنیتی در شب یلدای بررسی آرا مصروف گردند و ازین مصروفیت شان هم نیروهای ویرانگر خارجی بهره ببرند، هم طالبان و هم گروه های دزد و رهزن مورد حمایت زورمندان. رئیس دولت و مقامات امنیتی باید بدانند که تا آخرین روز بکه از ملت معاش میگیرند، قانوناً مکلف به تأمین امنیت شهروندان اند. مطابق به احکام قانون اساسی، مقامات رهبری ارگانهای امنیتی باید به فعالیتهای که در عرصه انتخابات دارند پایان بخشیده و با جدیت به وظایف اصلی خویش بپردازند.

"کمیته حقوق بشر فارو"